

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė prašo:

- vykdyti žodinę proceso dalį;
- įpareigoti Europos Komisiją per 14 dienų sumokėti apeliantei 2 623 282,31 EUR ir papildomai 6 % metines palūkanas nuo 1 641 372,50 EUR sumos nuo 2007 m. rugsėjo 24 d. ir 6 % metines palūkanas nuo 981 909,81 EUR sumos nuo 2007 m. spalio 16 d.;
- įpareigoti Europos Komisiją atlyginti apeliantei bet kokią kitą žalą, susijusią su 2007 m. rugsėjo 3 d. suderinta siunta KUK459 ir 2007 m. rugsėjo 17 d. suderinta siunta KUK465;
- įpareigoti Europos Komisiją atlyginti apeliantei bylinėjimosi išlaidas per 14 dienų per jos atstovą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apelacinis skundas pateiktas dėl Bendrojo Teismo nutarties, kuria šis teismas kaip akivaizdžiai visiškai teisiškai nepagrįsta atmetė ieškinį dėl žalos atlyginimo, kuriuo siekiama, kad būtų atlyginta žala, kurią ieškovė ir apeliantė patyrė dėl to, kad Komisija nekontroliavo nuolatinių konkursų grūdams, nagrinėjamu atveju Vengrijos intervencinės agentūros turimiems kukurūzams, perparduoti vidaus rinkoje, įgyvendinimo sąlygų.

Bendrojo Teismo nuomonė, kad Komisijos elgesys nebuvo neteisėtas, neteisinga, nes Bendrojo Teismo nurodyta teismo praktika ⁽¹⁾ negali būti taikoma šioje byloje.

Priešingai nei teigė Bendrasis Teismas, iš taikytinų nuostatų ⁽²⁾ matyti, kad nuolatinių konkursų valstybių narių intervencinių agentūrų turimiems grūdams perparduoti vidaus rinkoje įgyvendinimas yra Komisijos kompetencija. Šiuo klausimu Komisija priima sprendimus ir privalo kontroliuoti ⁽³⁾. Minėtos intervencinės agentūros neturi diskrecijos.

Komisijos pareiga kontroliuoti skirta ne tik apsaugoti Sąjungos finansinius interesus, bet ir apsaugoti atskirų rinkos dalyvių interesus. Reglamente Nr. 884/2006 ⁽⁴⁾ pareiga kontroliuoti konkretizuojama taip: mokėjimo agentūros bent kartą per metus patikrina tinkamą Bendrijos intervencinėms priemonėms skirtų produktų saugojimą ir turi perduoti Komisijai patikrinimo protokolo kopiją. Nagrinėjamu atveju šios nuostatos buvo smarkiai pažeistos.

Taigi tai, kad Komisija ginčijamame konkurse nevykdė įgaliavimų kontroliuoti, yra kvalifikuotas ir sunkus išsipareigojimų pažeidimas.

Todėl Bendrasis Teismas padarė proceso klaidą, nes ieškovės nurodytas faktines aplinkybes palaikė neteisingomis neturėdamas įrodymų ir priėmė sprendimą nevykdęs žodinės proceso dalies.

-
- ⁽¹⁾ 2001 m. sausio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-247/98, *Komisija prieš Graikiją*, bei 2008 m. lapkričio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas byloje T-224/04, *Italija prieš Komisiją*.
- ⁽²⁾ Visų pirma 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1784/2003 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo (OL L 270, p. 78; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 346) 6 ir 24 straipsniai.
- ⁽³⁾ 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1) 37 straipsnis.
- ⁽⁴⁾ 2006 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 884/2006, nustatantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl intervencinių priemonių finansavimo iš EŽŪOGF ir valstybių narių mokėjimo agentūrų saugojimo valstybės sandėliuose operacijų apskaitos taikymo taisykles (OL L 171, p. 35).

2011 m. rugsėjo 30 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *ÖBB-Personenverkehr AG prieš Schienen-Control Kommission ir federalinę transporto, inovacijų ir technologijų ministrę*

(Byla C-509/11)

(2012/C 13/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: ÖBB-Personenverkehr AG

Atsakovės: 1. Schienen-Control Kommission

2. Federalinė transporto, inovacijų ir technologijų ministrė

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų ⁽¹⁾ 30 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą reikia aiškinti taip, kad nacionalinė įstaiga, paskirta būti atsakinga už šio reglamento vykdymą, geležinkelio įmonei, kurios bilieto kainos kompensavimo sąlygos neatitinka šio reglamento 17 straipsnyje nustatytų kriterijų, turi teisę

nustatyti privalomą konkretų šios geležinkelio įmonės kompensavimo sąlygų turinį, net jei nacionalinės teisės aktais jai suteikiama tik galimybė pripažinti tokias kompensavimo sąlygas negaliojančiomis?

2. Ar 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1371/2007 dėl geležinkelių keleivių teisių ir pareigų 17 straipsnį reikia aiškinti taip, kad geležinkelio įmonė gali nevykdyti pareigos sumokėti kompensaciją už bilieto kainą esant *force majeure* arba taikydamą pagal analogiją Reglamentuose (EB) Nr. 261/2004, (ES) Nr. 1177/2010 ar (ES) Nr. 181/2011 numatytus pareigos nevykdymo pagrindus, arba remdamasi Vienodųjų tarptautinio keleivių ir bagažo vežimo geležinkeliais sutarties taisyklių (CIV, reglamento I priedas) 32 straipsnio 2 dalyje numatyto atleidimu nuo atsakomybės, taip pat ir bilieto kainos kompensavimo atvejais?

(¹) OL L 315, p. 14.

2011 m. spalio 13 d. Verwaltungsgericht Hannover (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Laurence Prinz prieš Region Hannover

(Byla C-523/11)

(2012/C 13/09)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Hannover

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Laurence Prinz

Atsakovas: Region Hannover

Prejudiciniai klausimai

Ar Europos Sąjungos piliečiams SESV 20, 21 straipsniais suteiktos teisės laisvai judėti ir apsigyventi apribojimas nepateisinamas pagal Bendrijos teisę yra tuomet, jei pagal Bundesausbildungsförderungsgesetz (Federalinis įstatymas dėl paramos studijoms, toliau — BAföG) Vokietijos pilietei, kuri turi nuolatinę gyvenamąją vietą Vokietijoje ir lanko mokymo įstaigą Europos Sąjungos valstybėje narėje, suteikiama parama studijoms šioje užsienio mokymo įstaigoje tik vienerius metus dėl to, kad, pradėjusi gyventi užsienyje, ji neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos Vokietijoje jau mažiausiai trejus metus?

2011 m. spalio 20 d. Landgericht Hamburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Novartis Pharma GmbH prieš Apozyt GmbH

(Byla C-535/11)

(2012/C 13/10)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Hamburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Novartis Pharma GmbH

Atsakovė: Apozyt GmbH

Prejudicinis klausimas

Ar Reglamento (EB) Nr. 726/2004 (¹), nustatančio Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiančio Europos vaistų agentūrą, priedo 1 dalies pirmame sakinyje vartojama sąvoka „sukurti“ apima ir tokius procesus, kai taikant minėtus procesus sukurto ir pagaminto vaisto kiekį pagal atitinkamą receptą ir nurodymą gydytojas perkelia į kitą indą, tačiau vaisto sudėtis nepakeičiama, t. y. pirmiausia užpildytų švirkštų, pripildytų pagal reglamentą leistino vaisto, gamybą?

(¹) OL L 136, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 44 t., p. 229.

2011 m. spalio 20 d. Oberlandesgericht Wien (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Bundeswettbewerbsbehörde prieš Donau Chemie AG

(Byla C-536/11)

(2012/C 13/11)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberlandesgericht Wien

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Bundeswettbewerbsbehörde

Atsakovės: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, Ashland Südchemie Hantos GmbH